

การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา
สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธรณทล

The Development of an Educational Management Model for Vocational
Institutions for Hearing Impaired Students: A Case Study of Phutthamonthon
Vocational College

ณัชรวรรณ วรวิชิตพันธ์

Wanatchawan Worawichitpun

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

Office of the Vocational Education Commission, Ministry of Education, Thailand

E-mail: nachanok.j2514@gmail.com

Received September 15, 2024; Revised October 28, 2024; Accepted October 30, 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ในประเทศไทย 2) สร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธรณทล และ 3) ประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยินวิทยาลัยการอาชีพพุทธรณทล การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา พื้นที่วิจัยคือ วิทยาลัยการอาชีพพุทธรณทล ในเขตพื้นที่พุทธรณทล จังหวัดนครปฐม ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ครู ผู้บริหาร บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนในสถานศึกษา ทวิภาคีที่เรียนรวมกันระหว่างนักเรียนทั่วไป และผู้พิการทางการได้ยินในเขตพื้นที่พุทธรณทล จังหวัดนครปฐม โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่เลือกด้วยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมสำหรับการศึกษาในระบบทวิภาคีและเรียนรวม รวมถึงการจัดการศึกษาที่คำนึงถึงความต้องการพิเศษของผู้พิการทางการได้ยิน นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้บริหารและครูผู้สอนในการพัฒนารูปแบบดังกล่าว ได้รับการยอมรับจากบุคลากรและนักเรียน จึงแนะนำให้เพิ่มการฝึกอบรมและพัฒนาอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อเสริมสร้างการเข้าถึงการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; ผู้พิการทางการได้ยิน; การศึกษาอาชีวะ; การเรียนรวม

Abstract

This article aims 1) to study the management of vocational institutions for hearing-impaired students in Thailand, 2) to create and develop a management model for Phutthamonthon Vocational College, and 3) to evaluate the management model for hearing-impaired students at Phutthamonthon Vocational College. This research adopts a developmental approach using mixed methods, combining quantitative and qualitative research. The research area is Phutthamonthon Vocational College, located in Nakhon Pathom province, which operates as a dual vocational institution providing integrated learning for both hearing-impaired and regular students. The target group comprises teachers, administrators, education staff, and students from the integrated learning program at Phutthamonthon Vocational College, with a total of 45 participants selected through purposive sampling. The findings of this research highlight that the developed management model is suitable for dual and integrated education systems, addressing the specific needs of hearing-impaired students. Additionally, the participation of administrators and teachers in developing this model has been well-received by staff and students, emphasizing the need for further training and teaching equipment development to enhance educational access for hearing-impaired students.

Keywords: Management; Hearing Impaired Individuals; Vocational Education; Inclusive Education

บทนำ

การจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยินเป็นประเด็นที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน เนื่องจากการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างโอกาสในการทำงาน อย่างไรก็ตาม ผู้พิการทางการได้ยินยังคงเผชิญกับความท้าทายหลายประการในการเข้าถึงระบบการศึกษา โดยเฉพาะในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถสร้างทักษะเชิงวิชาชีพและความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน งานวิจัยในอดีตได้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการเฉพาะของผู้พิการ (Smith & Jones, 2022) อย่างไรก็ตาม การวิจัยที่เน้นการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยินในระดับอาชีวศึกษายังมีน้อย ซึ่งเป็นช่องว่างที่นักวิจัยในปัจจุบันต้องการเติมเต็ม โดยมีงานวิจัยบางเรื่องที่บ่งชี้ว่าการให้ความสำคัญกับการสื่อสารทางภาษามือ การพัฒนาเทคโนโลยีช่วยการสอนและการจัดหาครูผู้สอนที่มีความรู้เฉพาะทางสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้พิการทางการได้ยินได้ (Brown & Williams, 2021; กระทรวงศึกษาธิการ, 2565)

จากสถิติของกระทรวงศึกษาธิการในปี 2565 พบว่า มีผู้พิการทางการได้ยินที่เรียนในระดับ อาชีวศึกษาเพียง 1.5% ของจำนวนนักเรียนพิการทั้งหมดในประเทศไทย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการเข้าถึง การศึกษาในกลุ่มนี้ยังคงมีอุปสรรคที่ต้องได้รับการแก้ไข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) การค้นคว้าวิจัย และพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้พิการทางการได้ ยืนเป็นสิ่งสำคัญที่ยังขาดหายไปจากงานวิจัยในปัจจุบัน งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยยังคงมุ่งเน้น ที่การสอนระดับพื้นฐาน แต่ขาดการพัฒนาารูปแบบบริหารจัดการในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นการเตรียม ความพร้อมสำหรับการเข้าสู่ตลาดแรงงาน (Smith, 2022)

กลุ่มเป้าหมายของงานวิจัยนี้คือ นักศึกษาผู้พิการทางการได้ยินที่เรียนอยู่ในวิทยาลัยการอาชีว พุทธมณฑล รวมถึงครูผู้สอนและบุคลากรที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการ ทำงานร่วมกับนักศึกษาพิการ และได้ร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสำรวจปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการสอน นักศึกษาผู้พิการ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ ใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและตอบสนองความต้องการเฉพาะของนักศึกษาในกลุ่มนี้ (Jones, 2021)

วัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยนี้คือ การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการการศึกษา ในระดับอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน โดยเน้นไปที่การปรับปรุงระบบสนับสนุน การสื่อสาร การพัฒนาบุคลากรครูให้มีความรู้เฉพาะทาง และการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้เพื่อ ช่วยเหลือในการสอน วิธีการวิจัยที่ใช้จะเป็นแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษา ครู และผู้บริหารสถานศึกษา ผ่านแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ เชิงลึก ทั้งนี้ยังจะมีการวิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของการบริหารจัดการในวิทยาลัยการอาชีวพุทธ มณฑลเพื่อระบุปัญหาและความต้องการในการพัฒนาระบบบริหารที่มีความเหมาะสม (Brown, 2021)

บทความวิจัยนี้จะนำเสนอการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับ นักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน โดยมีการแบ่งเนื้อหาออกเป็นหลายส่วน เริ่มต้นจากการทบทวน วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการสื่อสารสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ในสภาพแวดล้อมอาชีวศึกษา จากนั้นจะนำเสนอผลการสำรวจปัญหาและความต้องการของ กลุ่มเป้าหมายในวิทยาลัยการอาชีวพุทธมณฑล ต่อมาจะเป็นการนำเสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบ การบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นมาใหม่ โดยเน้นที่การปรับปรุงการสื่อสาร การจัดการบุคลากร และการ ใช้เทคโนโลยีในการสอน บทความนี้คาดว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบบริหารจัดการ ในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทย และสามารถนำไปปรับใช้ในสถาบันอื่น ๆ ที่มีนักศึกษาผู้พิการ ทางการได้ยิน นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องมีแนวทางในการพัฒนาตนเองเพื่อรองรับ การสอนนักศึกษาพิการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยินในประเทศไทย
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา
3. เพื่อประเมินรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ในสถานศึกษาอาชีวศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากการส่งเสริมความเท่าเทียมในการศึกษา และเปิดโอกาสให้นักเรียนพิการสามารถพัฒนาทักษะวิชาชีพได้เหมือนนักเรียนทั่วไป วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องได้สะท้อนถึงความสำคัญของการพัฒนาระบบบริหารจัดการที่รองรับความต้องการเฉพาะของผู้พิการทางการได้ยิน ทั้งในด้านการสื่อสารและการเรียนรู้ โดยการทบทวนวรรณกรรมต่อไปนี้จะชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของความรู้ที่ยังไม่ถูกพิจารณาและเป็นประเด็นที่งานวิจัยนี้สามารถเติมเต็มได้

1. การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีในการสอนผู้พิการทางการได้ยิน การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยินได้เน้นไปที่การพัฒนาวิธีการสื่อสารและเทคโนโลยีเพื่อช่วยเหลือการเรียนรู้ Smith และ Jones (2022) ได้วิจัยเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสอนผู้พิการทางการได้ยินในระดับมัธยมศึกษา และพบว่าการใช้แอปพลิเคชันที่รองรับภาษามือและคำบรรยายช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างไรก็ตาม การวิจัยนี้ยังไม่ได้เน้นถึงการนำเทคโนโลยีไปใช้ในสถานศึกษาอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นระดับการศึกษาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น และจำเป็นต้องมีการพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นการปฏิบัติเป็นหลัก (Smith & Jones, 2022)

นอกจากนี้งานวิจัยของ Brown (2021) ยังชี้ให้เห็นว่าครูผู้สอนที่สามารถใช้ภาษามือได้อย่างคล่องแคล่วจะมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือผู้พิการทางการได้ยินในสถานศึกษา แต่การวิจัยยังขาดการสำรวจเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากรครูในสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่ต้องมีความเชี่ยวชาญในหลายสาขา การขาดข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นถึงช่องว่างของการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลในสถาบันอาชีวศึกษาเพื่อรองรับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน (Brown, 2021)

2. การจัดการเชิงโครงสร้างของสถานศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน การวิจัยในระดับนานาชาติแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการปรับปรุงโครงสร้างของสถานศึกษาให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้พิการทางการได้ยิน กระทรวงศึกษาธิการ (2565) รายงานว่ามีจำนวนนักเรียนพิการทางการได้ยินในระดับอาชีวศึกษาน้อยมากเมื่อเทียบกับนักเรียนพิการประเภทอื่น ๆ ซึ่งอาจเป็นผล

มาจากการขาดการพัฒนาโครงสร้างที่รองรับการเรียนรู้เฉพาะด้านของนักเรียนกลุ่มนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565) ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมุ่งเติมเต็มช่องว่างในด้านการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของผู้พิการทางการได้ยินในระดับอาชีวศึกษา

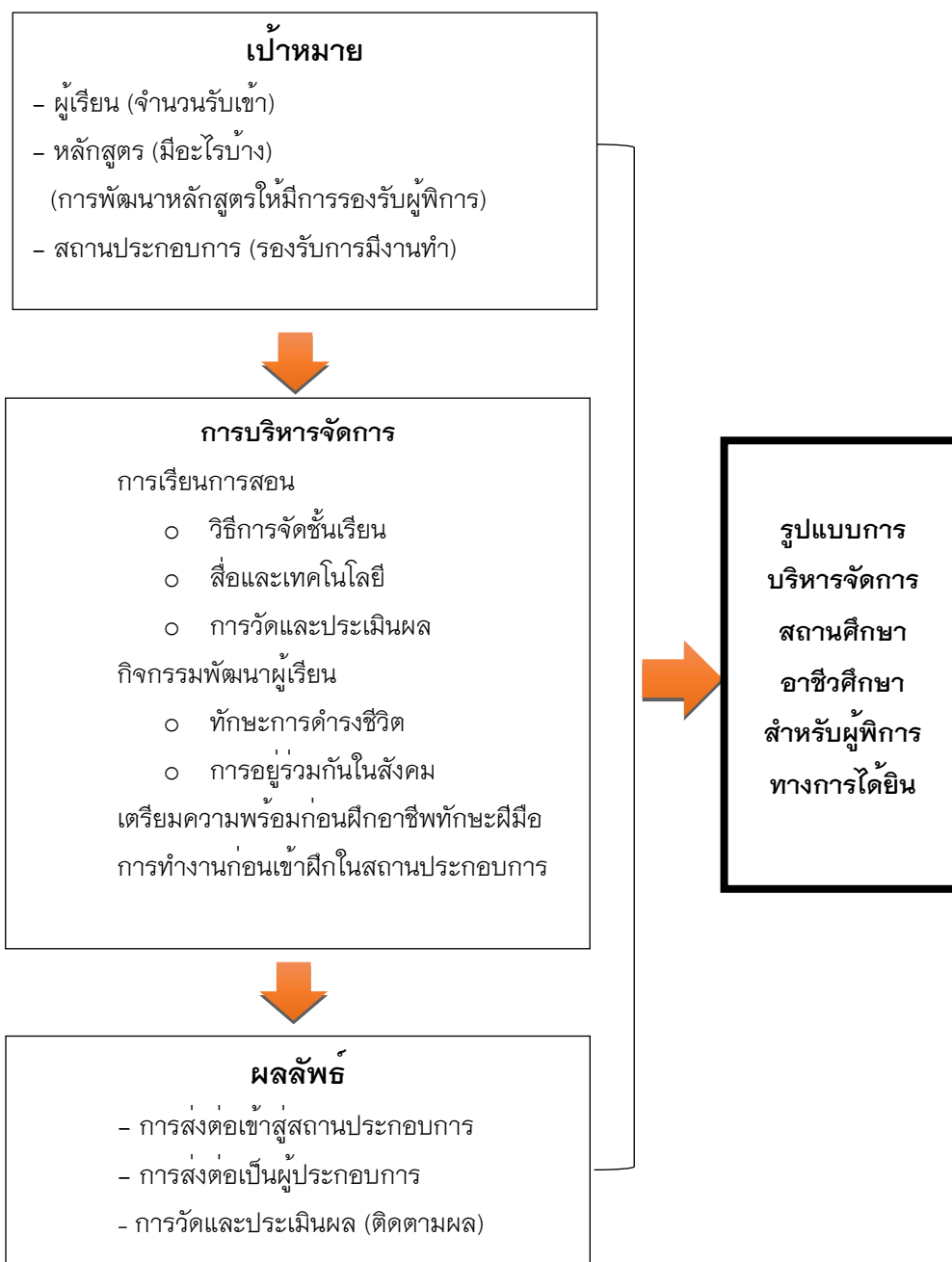
3. แนวทางการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะวิชาชีพของผู้พิการทางการได้ยิน งานวิจัยในต่างประเทศแสดงให้เห็นว่า การฝึกอบรมวิชาชีพสำหรับผู้พิการทางการได้ยินต้องการแนวทางที่เฉพาะเจาะจง งานวิจัยของ Anderson & Carter (2019) พบว่า ผู้พิการทางการได้ยินสามารถประสบความสำเร็จในการฝึกอบรมวิชาชีพได้หากได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสม โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารและการใช้สื่อการสอนที่มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยดังกล่าวยังไม่ได้พิจารณาถึงการสร้างระบบการฝึกอบรมที่รองรับความหลากหลายของทักษะทางวิชาชีพในระดับอาชีวศึกษา ซึ่งจำเป็นต้องมีการวิจัยเพิ่มเติมเพื่อตอบสนองความต้องการในภาคแรงงาน (Anderson & Carter, 2019) ส่งผลต่อความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะวิชาชีพ (กระทรวงแรงงาน, 2564) ช่องว่างนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมที่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้พิการทางการได้ยินในบริบทของประเทศไทย

จากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยินยังขาดความหลากหลายและความละเอียดในหลายประเด็น เช่น การพัฒนาบุคลากรครู การใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการเรียนรู้ การปรับปรุงโครงสร้างเชิงกายภาพของสถานศึกษา และการพัฒนาทักษะวิชาชีพสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วรรณกรรมที่ทบทวนยังชี้ให้เห็นว่าระบบการบริหารจัดการในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในประเทศไทยยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการเฉพาะของผู้พิการได้อย่างเต็มที่

งานวิจัยนี้จึงมุ่งเติมเต็มช่องว่างเหล่านี้โดยการพัฒนาแบบการบริหารจัดการที่เน้นการใช้เทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร และการปรับปรุงโครงสร้างสถานศึกษา เพื่อให้ผู้พิการทางการได้ยินสามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวคิดเหล่านี้ถูกนำมาใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่ตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะและสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิดและทฤษฎีของการบริหารจัดการการศึกษา ซึ่งเน้นการบริหารจัดการเชิงระบบ การวางแผนพัฒนาบุคลากร และการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนผู้พิการทางการได้ยิน นอกจากนี้ ยังนำแนวคิดของการพัฒนาระบบการศึกษาเฉพาะกลุ่ม โดยเฉพาะกลุ่มผู้พิการ มาใช้เป็นกรอบในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดนี้มีการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษาข้อมูลจากสถานการณ์ปัจจุบัน การการบริหารจัดการรูปแบบที่เหมาะสม และการประเมินผลลัพธ์ เพื่อให้แน่ใจว่ารูปแบบการบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะของนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยินในวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพัฒนาระบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน โดยใช้วิธีการผสมผสานระหว่างการศึกษาเชิงเอกสารและการศึกษาภาคสนาม เพื่อสร้างและพัฒนาแบบการบริหารจัดการที่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1) การศึกษาเชิงเอกสาร (Documentary Study) การศึกษาในเชิงเอกสารเน้นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น หนังสือ รายงานการวิจัย รายงานการประชุม ภาพถ่าย และเอกสารที่แสดงถึงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาและการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ดังนี้

(1) การรวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีผู้พิการทางการได้ยินในระดับอาชีวศึกษา

(2) การศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาจากรายงานการประชุมหรือเอกสารทางราชการที่เกี่ยวข้อง

(3) การวิเคราะห์เอกสารแสดงความสัมพันธ์ระหว่างหน่วยงานการศึกษา หน่วยงานสนับสนุนผู้พิการ และองค์กรนโยบายระดับชาติ

2) การศึกษาในภาคสนาม (Field Study)

การศึกษาในภาคสนามเป็นส่วนสำคัญของงานวิจัยนี้ โดยมุ่งเน้นการสำรวจแนวคิด หลักการ รูปแบบการบริหารจัดการ และกระบวนการสร้างความสัมพันธ์ในระดับนโยบาย ประชาชน ชุมชน และองค์กรในพื้นที่ที่เป็นกรณีศึกษา ขั้นตอนการศึกษาภาคสนามประกอบด้วย

(1) การศึกษาและคัดเลือกองค์กร ชุมชน และองค์กรนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน โดยใช้การสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อเลือกหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญ เช่น วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา

(2) การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับครูผู้สอน นักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน และผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

(3) การวิเคราะห์แนวคิด รูปแบบการจัดการ และแนวทางการพัฒนาความสัมพันธ์ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(4) สรุปและนำเสนอผลการศึกษาทั้งจากการศึกษาเอกสารและภาคสนาม โดยเน้นประเด็นที่สำคัญ เช่น แนวคิด หลักการ รูปแบบ ความสัมพันธ์ และกระบวนการบริหารจัดการ

(5) การวิเคราะห์รูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เพื่อสร้างแนวทางใหม่ในการจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา

(6) สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะที่สามารถนำไปใช้ในระดับประเทศและเผยแพร่ให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องรับทราบ

3) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในงานวิจัยนี้มีคุณสมบัติที่ตรงกับบทบาทและความเชี่ยวชาญ ดังนี้

(1) เป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน เช่น ครูผู้สอน นักบริหาร และเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(2) มีประสบการณ์ในการทำงานด้านการบริหารจัดการหรือการสอนนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยินอย่างน้อย 5 ปี

(3) มีประสบการณ์ในการศึกษาและทำงานวิจัยด้านการศึกษาสำหรับผู้พิการอย่างต่อเนื่อง

4) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

(1) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) สำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เช่น ครู นักเรียน และผู้บริหาร

(2) แบบสอบถาม เพื่อวัดความคิดเห็นของนักเรียน ครู และผู้ที่เกี่ยวข้อง

(3) แบบประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) เพื่อรวบรวมความคิดเห็นเชิงลึกและการมีส่วนร่วมจากกลุ่มเป้าหมาย

เอกสารการศึกษาและงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

5) การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลจะดำเนินการในสองรูปแบบหลัก คือ

(1) การสัมภาษณ์เชิงลึกและการประชุมกลุ่มย่อยกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

(2) การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามที่ส่งให้กลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษา

6) การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้วิธีการผสมผสานระหว่างการวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ดังนี้

(1) การวิเคราะห์เชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และประชุมกลุ่มย่อยโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อหาประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

(2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อวัดระดับความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

7) การนำเสนอผลการศึกษาวิจัย การนำเสนอผลการศึกษาวิจัยจะถูกจัดทำในรูปแบบรายงานที่แบ่งออกเป็นบทต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยเน้นผลการวิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิดหลักการ รูปแบบ และกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน ผลการศึกษาจะถูกเผยแพร่ในงานประชุมวิชาการและสื่อสารให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบ

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า การบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยินในประเทศไทย มีการดำเนินงานในลักษณะการศึกษาพิเศษที่แยกจากการศึกษาปกติ โดยเฉพาะในด้านหลักสูตรและการพัฒนาบุคลากร แม้ว่าจะมีการพัฒนาในด้านการสนับสนุนภาษามือ และการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ แต่ยังคงพบปัญหาในเรื่องการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดการที่เน้นความเท่าเทียมกับนักเรียนปกติ สิ่งที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติมคือการพัฒนาครูให้มีทักษะเฉพาะทางและการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการสอนที่มีประสิทธิภาพ

สรุปผลจากแบบสอบถามเรื่อง การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑล

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (57.78%) และมีตำแหน่งเป็นครู (71.11%) กลุ่มอายุส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามคือ 21-30 ปี (51.11%) ระดับการศึกษาสูงสุดของผู้ตอบแบบสอบถามคือปริญญาตรี (68.89%) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 4-6 ปี (28.89%) และ 1-3 ปี (26.67%).

2. ข้อมูลเกี่ยวกับการทำงาน ส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์การจัดการสถานศึกษาสำหรับผู้พิการทางการได้ยินในช่วง 1-3 ปี (31.11%) ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนมากเคยผ่านการฝึกอบรมหรือพัฒนาทักษะการสอนสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน (93.33%). ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา

3. รูปแบบการบริหารจัดการปัจจุบันได้รับความคิดเห็นในระดับ "มาก" ว่ามีความเหมาะสมและบุคลากรมีความสามารถในการจัดการกับความต้อการเฉพาะของผู้พิการทางการได้ยิน สิ่งที่ต้องปรับปรุงคือสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษาที่ยังขาดความทันสมัยและความพร้อม

4. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าความสำคัญของการสร้างรูปแบบการบริหารจัดการใหม่มีมาก โดยเฉพาะการฝึกอบรมบุคลากรและการสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเพื่อให้เหมาะสมกับผู้พิการทางการได้ยิน

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการ การประเมินผลพบว่าการติดตามผลการเรียนรู้ของผู้พิการทางการได้ยินมีความสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนในการสนับสนุนการศึกษาแก่ผู้พิการทางการได้ยินก็ได้รับการประเมินในเชิงบวกเช่นกัน

6. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรมีล่ามภาษามือเพื่อช่วยในการสื่อสารและการสอน และควรใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น รวมถึงการจัดหาอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

การพัฒนาแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยินในหลายด้าน ดังนี้

1. พัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม ข้อมูลจากแบบสอบถามระบุว่า 93.33% ของผู้ตอบแบบสอบถามเคยผ่านการฝึกอบรมด้านการสอนผู้พิการทางการได้ยิน และ 55.56% เห็นว่าการฝึกอบรมบุคลากรเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า การฝึกอบรมเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้บุคลากรสามารถรับมือกับความต้องการเฉพาะของนักเรียนผู้พิการได้ ดังนั้น การพัฒนาแบบการบริหารจัดการควรมุ่งเน้นการจัดฝึกอบรมที่ต่อเนื่องและเฉพาะทางมากขึ้น เช่น ฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ภาษามือ การจัดการกับนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทางการได้ยิน

2. ปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยี ข้อมูลบ่งบอกว่า 48.89% เห็นว่าสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดความพร้อมและความทันสมัย เป็นตัวชี้วัดที่สำคัญในการพัฒนาโครงสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษา เช่น การติดตั้งเครื่องมือและเทคโนโลยีที่ช่วยสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนผู้พิการ รวมถึงการจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เข้าถึงได้ง่ายสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

3. การสร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม 33.33% ของผู้ตอบแบบสอบถามคิดว่าสื่อการสอนที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาและปรับปรุงสื่อการสอนให้มีความชัดเจนและตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนผู้พิการ ซึ่งสามารถทำได้ผ่านการสร้างสื่อที่ใช้เทคโนโลยีช่วยในการสอน เช่น วิดีโอที่มีคำบรรยาย การใช้ภาพประกอบเสียง หรือการสอนผ่านภาษามือที่ง่ายต่อการเข้าใจ

4. ความร่วมมือระหว่างบุคลากร ครอบครัวย และชุมชน 48.89% ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าการมีส่วนร่วมของครอบครัวและชุมชนมีความสำคัญ ชี้ให้เห็นถึงโอกาสในการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชน การสร้างระบบสนับสนุนที่เข้มแข็งทั้งในและนอกสถานศึกษา ช่วยให้นักเรียนผู้พิการทางการได้ยินสามารถปรับตัวและพัฒนาศักยภาพได้ดียิ่งขึ้น

5. ปรับปรุงรูปแบบการบริหารจัดการให้ยืดหยุ่น ข้อมูลชี้ว่า 40% ของผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ารูปแบบการบริหารจัดการควรมีความยืดหยุ่น ซึ่งหมายถึงการสร้างระบบที่สามารถปรับเปลี่ยนตามความต้องการเฉพาะของนักเรียนและสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น รูปแบบการบริหารจัดการควรเน้นการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงและความหลากหลายของนักเรียนในสถานศึกษา โดยต้องมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ

บทสรุปในการพัฒนาแบบ พบว่า เน้นการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านการจัดการและการสอนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน พัฒนาและจัดหาเทคโนโลยี และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน สร้างสื่อการสอนที่เหมาะสม สำหรับผู้พิการทางการได้ยินที่เข้าถึงง่ายและมีประสิทธิภาพ เสริมสร้างความร่วมมือ ระหว่างสถานศึกษา ครอบครัว และชุมชนเพื่อสร้างเครือข่ายสนับสนุน และพัฒนาระบบบริหารจัดการที่ยืดหยุ่น และสามารถปรับปรุงได้

ตามความต้องการของผู้พิการและบุคลากร ข้อมูลเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในการออกแบบและพัฒนา รูปแบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษา สำหรับ ผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพทุมมณฑล ได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการ เรียนร่วมนักเรียนปกติ และใช้การฝึกอบรมครูเพื่อให้สามารถสื่อสารกับนักเรียนผู้พิการทางการได้ ยินผ่านภาษามือ นอกจากนี้ ยังมีการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชนเพื่อสนับสนุน การเรียนการสอน และพัฒนาสภาพแวดล้อมในหอพักและสถานศึกษาให้เหมาะสมกับนักเรียนพิการ ทั้งนี้ การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการยังเน้นไปที่การส่งเสริมทักษะการทำงานและการพัฒนาทางด้าน วิชาชีพสำหรับนักเรียน

จากบทสัมภาษณ์ สามารถสรุปรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาอาชีวศึกษาสำหรับ ผู้พิการทางการได้ยินที่วิทยาลัยการอาชีพพทุมมณฑลได้ดังนี้

1. การพัฒนาครูผู้สอนให้มีทักษะเฉพาะทาง ทักษะการใช้ภาษามือ ครูทุกคนได้รับการฝึกอบรม ในการสื่อสารผ่านภาษามือ เพื่อให้สามารถสื่อสารและสอนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การฝึกอบรมด้านวิชาชีพและการดูแลผู้พิการ นอกจากทักษะวิชาชีพแล้ว ครูยังต้อง สามารถดูแลสุขภาพจิตและสุขภาพร่างกายของนักเรียนได้ การอบรมดังกล่าวจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี

2. การเรียนแบบเรียนรวม การเรียนร่วมนักเรียนปกติ นักเรียนผู้พิการทางการได้ยินและ นักเรียนปกติจะเรียนร่วมกันในห้องเรียนเดียวกัน เพื่อส่งเสริมทักษะการดำรงชีวิตร่วมกับคนปกติ และ เพิ่มความสามารถในการปรับตัวเข้าสู่สังคมและการทำงาน การสนับสนุนด้วยล่ามภาษามือและสื่อการ เรียนรู้ที่เหมาะสม วิทยาลัยได้จัดหาเครื่องมือและสื่อการเรียนรู้ เช่น ล่ามภาษามือและเทคโนโลยีช่วย การสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น

3. การสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ การลงนาม MOU กับสถานประกอบการและ โรงเรียนโสตศึกษา วิทยาลัยได้ลงนามบันทึกความเข้าใจกับสถานประกอบการและโรงเรียนโสตศึกษา ทั่วประเทศ เพื่อรับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินเข้ามาเรียนและจัดหางานให้หลังจากจบการศึกษา การมีส่วนร่วมของชุมชนและผู้ปกครอง มีการจัดกิจกรรมและสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองและชุมชน เพื่อให้มีส่วนร่วมในการสนับสนุนการศึกษาของนักเรียน

4. การพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับทักษะของนักเรียนผู้พิการ หลักสูตรทวิภาคีนักเรียนจะ ได้เรียนรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติควบคู่กัน ซึ่งเหมาะสมกับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน เนื่องจากการ เรียนปฏิบัติช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การเตรียมพร้อมเข้าสู่การทำงานวิทยาลัยมีการเตรียมความ พร้อมให้นักเรียนผ่านการฝึกปฏิบัติในสถานประกอบการ รวมถึงการคัดกรองความสามารถและความ พร้อมของนักเรียนในช่วงก่อนเริ่มเรียน

5. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม การจัดหอพักที่เหมาะสม มีการจัดหอพักและสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้และการใช้ชีวิตของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน รวมถึงการดูแลสุขภาพกายและจิตใจของนักเรียนอย่างใกล้ชิด

สรุป วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาได้มีการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการพัฒนาทั้งครูผู้สอนนักเรียน และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ผ่านการฝึกอบรมเฉพาะทาง การเรียนรวม การสร้างความร่วมมือกับชุมชน และการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับทักษะเฉพาะของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการบริหารจัดการที่วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาพัฒนา มีประสิทธิภาพในการช่วยนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อจำกัดในด้านการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและการฝึกอบรมบุคลากรเพิ่มเติมเพื่อรองรับความต้องการเฉพาะของนักเรียน

จากบทสัมภาษณ์และข้อมูลที่ได้รับจากวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา รูปแบบการบริหารจัดการที่ควรเป็นนั้นสามารถสรุปได้ว่าควรประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลักดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม ครูผู้สอนที่มีทักษะหลากหลาย ครูผู้สอนในวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาควรได้รับการพัฒนาใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ทักษะวิชาชีพทั่วไป ทักษะเฉพาะทาง เช่น ช่างยนต์ ไฟฟ้า คอมพิวเตอร์ และทักษะการดูแลและสื่อสารกับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน การฝึกอบรมควรจัดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ครูสามารถปรับตัวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ และวิธีการสอนที่เหมาะสมกับผู้พิการ

2. การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรวม การเรียนรวมกับนักเรียนปกติ การจัดการเรียนการสอนที่วิทยาลัยควรให้ความสำคัญกับการเรียนรวม โดยนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินควรได้เรียนร่วมกับนักเรียนปกติ เพื่อเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตและการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม (แบงค์, สัมภาษณ์). การมีล่ามภาษามือและสื่อการเรียนรู้ที่สนับสนุนการเรียนจะช่วยให้เกิดความเท่าเทียมในการศึกษา

3. การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม การปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก ควรมีการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน เช่น การจัดห้องเรียนที่สามารถใช้สื่อเทคโนโลยีช่วยสอน การปรับปรุงหอพักที่เหมาะสมกับนักเรียนผู้พิการ รวมถึงการสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน

4. การสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ความร่วมมือกับสถานประกอบการและชุมชน การบริหารจัดการควรมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เช่น สถานประกอบการและโรงเรียนโสตศึกษา ผ่านการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) เพื่อรับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินเข้ามาเรียน และสนับสนุนการฝึกงานและโอกาสในการทำงานหลังจากจบการศึกษา การสร้างเครือข่ายที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสเข้าทำงานและพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่

5. การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการเฉพาะของนักเรียนผู้พิการ หลักสูตรที่เน้นการปฏิบัติและการเรียนรู้วิชาชีพ ควรพัฒนาหลักสูตรที่เหมาะสมกับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริงควบคู่กับทฤษฎี การฝึกอาชีพในสถานประกอบการเป็นส่วนสำคัญในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน

6. การประเมินและติดตามผลการเรียนรู้ การประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ การบริหารจัดการควรมีระบบการประเมินผลและติดตามความก้าวหน้าของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถปรับปรุงการเรียนการสอนและพัฒนาทักษะของนักเรียนได้ตามความต้องการและความพร้อม

สรุป รูปแบบการบริหารจัดการที่ควรเป็นในวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑลควรเน้นการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะเฉพาะทาง การจัดการเรียนแบบเรียนรวมที่สนับสนุนด้วยสื่อการสอนที่เหมาะสม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การสร้างความร่วมมือกับชุมชนและสถานประกอบการ รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์และสอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการค้นพบในวัตถุประสงค์ที่ 1 เกี่ยวกับการบริหารจัดการสถานศึกษา อาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยินในประเทศไทย พบว่า มีการดำเนินงานในลักษณะการศึกษาพิเศษที่แยกจากการศึกษาปกติ แม้ว่าจะมีการพัฒนาในด้านการสนับสนุนภาษามือและการสร้างความร่วมมือกับองค์กรต่าง ๆ แต่ยังคงพบปัญหาในด้านการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและการจัดการที่เน้นความเท่าเทียมกับนักเรียนปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ พรหมฉลวย และ นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์ (2564) ศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาสำหรับคนพิการในประเทศไทย และพบว่าการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการยังขาดความครอบคลุมในทุกพื้นที่ ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงการศึกษา งานวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าแม้ว่าจะมีการพัฒนาในบางด้าน แต่การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกยังขาดความเท่าเทียมกับนักเรียนปกติ เช่น การขาดล่ามภาษามือและสื่อการสอนที่เหมาะสมและงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ นุชผ่องใส และ ชีรศักดิ์ ศรีสุรกุล (2562) พบว่าความต้องการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานศึกษาสำหรับคนพิการยังขาดการสนับสนุนที่เพียงพอ โดยเฉพาะในด้านการจัดการอุปกรณ์การเรียนการสอนและเทคโนโลยีเพื่อการสื่อสาร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยาลัยการอาชีพพุทธมณฑลที่พบว่ามีความต้องการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน การพัฒนาบุคลากรเป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญที่สอดคล้องกับผลการวิจัย งานของ วรณัชชา บริบูรณ์ (2556) เน้นถึงความจำเป็นในการพัฒนาครูให้มีทักษะเฉพาะทางในการจัดการการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าควรมีการฝึกอบรมครูให้มีทักษะในการใช้ภาษามือและเทคโนโลยีในการ

สนับสนุนการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ในกรณีของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา มีการพัฒนารูปแบบที่เน้นการส่งเสริมทักษะการทำงานและการเชื่อมโยงกับสถานประกอบการ ทำให้นักเรียนได้รับโอกาสในการทำงานหลังจบการศึกษา และงานของ สมหวัง โชติการ (2561) กล่าวถึงการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการที่มีระบบการจัดการและบริการที่ชัดเจน แต่การให้บริการยังขาดประสิทธิภาพในบางด้าน ในขณะที่วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา มีการบริหารจัดการที่เน้นความเท่าเทียม และพัฒนาสิ่งแวดล้อมความสะดวกเพื่อสนับสนุนนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม

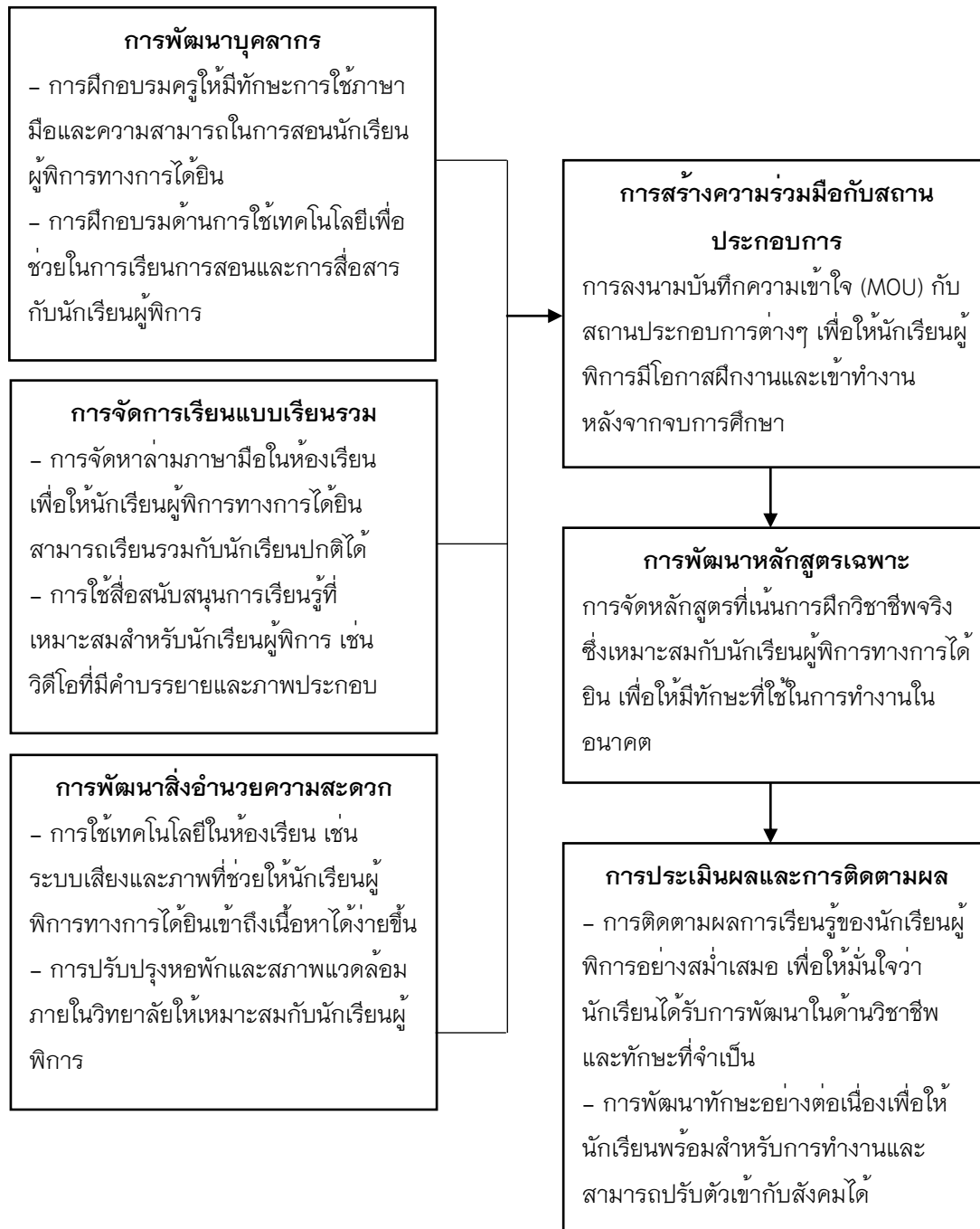
อภิปรายผลการค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา อาชีวศึกษา สำหรับผู้พิการทางการได้ยิน วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา จากผลการวิจัยพบว่า วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา ได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่มุ่งเน้นการเรียนรวมและการสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ ซึ่งรูปแบบนี้ได้สะท้อนถึงการปรับตัวของสถานศึกษาในการรองรับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินผ่านการฝึกอบรมครู การใช้ภาษามือ และการสนับสนุนสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การพัฒนาในด้านต่างๆ เหล่านี้ทำให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพสูงขึ้นในการสนับสนุนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินทั้งในด้านวิชาชีพและการเข้าถึงสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ พรหมฉาย และ นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์ (2564) พบว่า การศึกษาสำหรับคนพิการในประเทศไทยยังขาดความครอบคลุมในทุกพื้นที่และขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญ ซึ่งสะท้อนความจำเป็นที่วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา ได้ตอบสนองด้วยการจัดฝึกอบรมครูในด้านการใช้ภาษามือและการพัฒนาบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะทางสำหรับการสอนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน นอกจากนี้ วิทยาลัยยังมีการสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนต่างๆ เช่น การลงนาม MOU กับสถานประกอบการ ซึ่งเป็นการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพตามที่งานวิจัยนี้เสนอ และงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ นุชพงษ์ใส และ ศิรศักดิ์ ศรีสุรกุล (2562) พบว่า การบริหารและบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการในวิทยาลัย สะท้อนถึงความสำคัญของการจัดหลักสูตรวิชาชีพที่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้พิการ ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา ที่ได้พัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นการฝึกปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี รวมถึงการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ ซึ่งเป็นการเสริมทักษะวิชาชีพและเตรียมความพร้อมสู่การทำงานของนักเรียนผู้พิการ และงานวิจัยของ เชาวฤทธิ์ ลำพาย (2562) พบว่า การจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการทางการได้ยิน ที่พบว่ารูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาควรมีองค์ประกอบหลายด้าน เช่น การพัฒนาหลักสูตรเพื่อการทำงาน การจัดการเรียนการสอน และการสนับสนุนเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวก สอดคล้องกับวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา ที่ได้จัดการฝึกอบรมครู พัฒนาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม เช่น ลามภาษามือ และสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักและสถานศึกษาเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียนผู้พิการ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรอนงค์ สงเจริญ (2550) พบว่า การพัฒนารูปแบบระบบบริการสนับสนุนสำหรับนักศึกษาพิการเน้นที่การสร้างระบบบริการที่ชัดเจนและสะดวกต่อการใช้บริการ DSS (Disability Support Services) ซึ่งในกรณีของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษา ยังไม่มีการระบุถึงการจัดตั้งระบบ DSS อย่างเป็นทางการ

แม้ว่าจะมีการจัดเตรียมสภาพแวดล้อมและการสนับสนุนต่างๆ แต่อาจยังขาดการจัดการในเชิงระบบที่ครอบคลุมแบบ DSS อย่างชัดเจน

อภิปรายผลการค้นพบตามวัตถุประสงค์ที่ 3 การวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการที่วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาพัฒนา มีประสิทธิภาพในการช่วยนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะวิชาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ตาม ยังคงมีข้อจำกัดในด้านการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกและการฝึกอบรมบุคลากรเพิ่มเติมเพื่อรองรับความต้องการเฉพาะของนักเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จักรพันธ์ พรหมฉลวย และ นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์ (2564) พบว่าการขาดความเชี่ยวชาญของบุคลากรที่สอนนักเรียนผู้พิการเป็นปัญหาสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาที่ยังต้องการการฝึกอบรมเพิ่มเติมให้กับครู เพื่อให้สามารถสื่อสารและดูแลนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินได้อย่างมีประสิทธิภาพ. ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องดำเนินการต่อไป แต่ในงานวิจัยของ ปิยะรัตน์ นุชผ่องใส และธีรศักดิ์ ศรีสุรกุล (2562) พบว่าในบางวิทยาลัย การจัดการเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและสภาพแวดล้อมสำหรับนักเรียนพิการยังขาดการสนับสนุนเพียงพอ ซึ่งไม่สอดคล้องกับวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาที่มีการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับหนึ่งแล้ว แต่ยังคงต้องพัฒนาเพิ่มเติมในเรื่องเทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของนักเรียน และงานวิจัยของ เขาวฤทธิ ลำพาย (2562) เน้นการสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อให้นักเรียนผู้พิการทางการได้ยินมีโอกาสฝึกงานและพัฒนาทักษะในการทำงานจริง ซึ่งสอดคล้องกับการบริหารจัดการของวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาที่ได้ลงนาม MOU กับสถานประกอบการเพื่อให้นักเรียนผู้พิการมีโอกาสฝึกงานและเข้าสู่ตลาดแรงงานหลังจากจบการศึกษา ซึ่งการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบโจทย์ความต้องการของนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินนั้น ควรเน้นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติควบคู่กับทฤษฎี โดยงานวิจัยของ เขาวฤทธิ ลำพาย ยัง พบว่าการสร้างหลักสูตรที่เน้นการฝึกปฏิบัติงานสำหรับผู้พิการเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาที่เน้นการฝึกปฏิบัติและการเรียนรู้วิชาชีพเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของตลาดแรงงาน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การบริหารจัดการสำหรับผู้พิการทางการได้ยิน

สรุป

วิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาได้พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการที่เน้นการดูแลนักเรียนผู้พิการทางการได้ยิน โดยการพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะในการใช้ภาษามือและเทคโนโลยีการสอนที่เหมาะสม การจัดการเรียนแบบเรียนรวมกับนักเรียนปกติช่วยเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะชีวิต

นอกจากนี้ การสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับตลาดแรงงานยังเป็นสิ่งสำคัญ แม้ยังคงมีข้อจำกัดในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกและการฝึกอบรมเพิ่มเติม แต่รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ได้สร้างประสิทธิภาพในการช่วยนักเรียนฝึกการทำงานได้ยืนให้เรียนรู้และพัฒนาทักษะวิชาชีพได้อย่างเต็มที่

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 การพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษาอื่นๆ สถานศึกษาอื่นๆ ที่มีนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินสามารถนำรูปแบบการฝึกอบรมครูผู้สอนจากวิทยาลัยการอาชีพพุทธรักษาไปประยุกต์ใช้ได้ โดยเน้นการพัฒนาทักษะภาษาและการใช้เทคโนโลยีในการสอนให้ครูมีความสามารถในการสื่อสารและสอนนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะของนักเรียนกลุ่มนี้ให้เต็มศักยภาพ

1.2 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการ ผลการวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาและสถานประกอบการผ่านการลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) สถานศึกษาต่างๆ ควรนำแนวทางนี้ไปใช้เพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกงานและสร้างความพร้อมให้กับนักเรียนผู้พิการทางการได้ยินในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน ทำให้นักเรียนสามารถปรับตัวและประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในพื้นที่หรือกลุ่มผู้พิการประเภทอื่นๆ การวิจัยครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตไปยังการศึกษาและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสำหรับผู้พิการประเภทอื่นๆ เช่น ผู้พิการทางสายตา หรือผู้พิการทางร่างกาย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ครอบคลุมและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาสำหรับกลุ่มผู้พิการทุกประเภทอย่างเท่าเทียม

2.2 การพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในห้องเรียนให้กว้างขึ้น การวิจัยครั้งถัดไปควรเน้นการสำรวจและพัฒนาเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนผู้พิการ โดยเฉพาะเทคโนโลยีที่ช่วยในการสื่อสารและการเข้าถึงเนื้อหาการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้พิการและเพิ่มโอกาสในการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงแรงงาน. (2564). รายงานสถานการณ์การฝึกอบรมผู้พิการในประเทศไทย. กรุงเทพฯ:

กระทรวงแรงงาน.

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). รายงานสถิติการศึกษาในกลุ่มผู้พิการทางการได้ยิน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- จักรพันธ์ พรหมฉลวย และ นันทวัฒน์ ภัทรกรนันท์. (2564). การศึกษากับคนพิการ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี*, 9(3), 1-13.
- เชาวฤทธิ์ ลำพวย. (2563). รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาสำหรับนักศึกษาผู้พิการ ทางการได้ยิน *วิทยาลัยเทคนิคบางแสน(รายงานวิจัย)*. วิทยาลัยเทคนิคบางแสน.
- ปิยะรัตน์ นุชพองใส และ ชีรศักดิ์ ศรีสุรกุล. (2562). การบริหารและการบริการสนับสนุนผู้เรียนพิการ ในวิทยาลัย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 21(3), 167-179.
- สมหวัง โชติการ, สมเกต อุทโยธา และ จักรพันธุ์ วิชาอัครวิทย์. (2561). การบริหารจัดการ ศูนย์บริการสนับสนุนนักเรียนนักศึกษาพิการ วิทยาลัยสารพัดช่างเชียงใหม่. *พิชเนศวรสาร*, 14(1), 193-204.
- วรรณชา บริบูรณ์ และ ปิยพงษ์ สุเมตติกุล. (2556). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนเพื่อการส่งเสริมทักษะวิชาชีพให้นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินของโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดนครปฐม. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*, 8(2), 1-10.
- อรอนงค์ สงเจริญ. (2550). การพัฒนารูปแบบระบบงานบริการสนับสนุนสำหรับนักศึกษาพิการ *วิทยาลัยราชสุดา*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชสุดา.
- Anderson, M., & Carter, S. (2019). Vocational Training for The Hearing-Impaired: Challenges and Opportunities. *Journal of Deaf Studies*, 45(1), 34-48.
- Brown, J. (2021). Teachers' Competency in Sign Language: A Critical Factor in Deaf Education. *Journal of Special Education Management*, 30(3), 55-69.
- Brown, J., & Williams, P. (2021). Educational Management for Deaf Students in Vocational Education. *Journal of Special Education Studies*, 34(2), 45-63.
- Jones, M. (2021). The Role of Technology in Enhancing Deaf Education. *Deaf Education Today*, 12(1), 22-35.
- Smith, A., & Jones, R. (2022). Managing Vocational Education for Hearing-Impaired Students: A Global Perspective. *International Journal of Educational Management*, 40(3), 78-90.